

2. Мединська Т. В., Філь Ю. П. Роль ПДВ у системі непрямого оподаткування України. *Науковий вісник НЛТУ України: збірник науково-технічних праць*. Львів : РВВ НЛТУ України. 2012. Вип. 22.02. С. 212-216.

3. Офіційний сайт Державної фіскальної служби України URL: <http://sfs.gov.ua>.

4. Податковий кодекс України: кодифіковано станом на 01 січня 2018 р. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/>.

Подедворний Андрій Степанович

Заступник начальника управління-начальник відділу матеріально-технічного забезпечення управління фінансового та матеріально-технічного забезпечення Головного територіального управління юстиції у Тернопільській області

ЗМІСТ ТА ОСОБЛИВОСТІ ДЕФІНІЦІЇ «ПУБЛІЧНІ ЗАКУПІВЛІ»

В сучасних умовах розвитку держави важливим інструментом реалізації економічної політики є публічні закупівлі. Основною метою функціонування системи публічних закупівель є задоволення суспільних потреб в товарах, роботах і послугах, а також утримання і фінансування бюджетних установ. Економічний ефект від використання публічних закупівель виявляється не лише у масштабах прямої економії коштів від зниження цін на об'єкти постачання, а також у заощадженні на експлуатаційних витратах при використанні придбаних благ, підвищенні якості ресурсів за незмінної ціни угоди, наявності додаткових вигод.

Державні або публічні закупівлі (government procurement, public procurement) – це закупівля товарів, робіт і послуг за замовленням держави для задоволення суспільних потреб. В Україні ці два терміни зазвичай використовують як синоніми; у державах із федеральним устроєм під державними закупівлями іноді мається на увазі закупівельна діяльність лише

центрального уряду, а під публічними закупівлями – закупівельна діяльність усіх конституентів публічної влади [1, С. 2]

Науковці Бондарнко В., Пустова Н. розглядають державні закупівлі як адміністративну процедуру державних закупівель - діяльність органів державної влади щодо реалізації заходів правового, організаційного та економічного характеру, спрямованих на забезпечення публічних потреб, за допомогою комплексного виконання етапів системи [2, С. 159].

Дослідник В. Новаковець пропонує розглядати публічні закупівлі як специфічний інструмент фінансово-правового регулювання правовідносин щодо формування, раціонального розподілу та ефективного використання публічних фондів коштів, що застосовується у процесі реалізації публічного інтересу при придбанні товарів, робіт і послуг за публічні кошти. А. К. Кічік використовує визначення публічні закупівлі, в які включає державні та муніципальні закупівлі, закупівлі державних корпорацій, суб'єктів природних монополій [3, С. 224].

Загалом, публічні закупівлі – більш ширше, всеохоплююче поняття, аніж державні закупівлі. Система публічних закупівель об'єднує між собою закупівлі суб'єктами природних монополій, державними корпораціями (державними підприємствами тощо), «державні» (проводяться органами влади) та місцеві (муніципальні, комунальні) закупівлі проводяться здебільшого органами місцевого самоврядування і у більшості для задоволення суспільних потреб конкретної територіальної громади.

Отже, у термінах «державна» і «публічна» закупівля існує відмінне смислове значення. Зокрема, коли йде мова про державні закупівлі зазвичай розуміють наступне:

- закупівля здійснюється державою, або її відокремленим підрозділом;
- оплачується за кошти держави;
- здійснюється в інтересах держави та органу, який здійснює закупівлю;
- держава сама контролює процес закупівель.

Інтерпретація «публічних закупівель» містить дещо інші аспекти:

- закупівлю здійснює орган публічної адміністрації;
- купівля товарів і послуг здійснюється за кошти платників податків;
- закупівля здійснюється в інтересах громадян: задля надання якісних послуг органом публічної адміністрації чи державним підприємством.
- громадяни можуть брати участь у контролі здійснення публічної закупівлі.

Тобто відмінність між державними і публічними закупівлями існує на світоглядному рівні, в контексті сприйняття ролі і завдання держави. В суспільствах розвиненої демократії аксіомою прийнято твердження, що «державних» грошей не існує, а існують кошти платників податків. Будь-який громадянин має право знати на що витрачаються кошти, які він сплачує у вигляді податків і бути впевненим, що вони використовуються максимально ефективно і з користю для нього самого і для суспільства загалом [4].

Тому, використовуючи термін «державні закупівлі», мають на увазі закупівлі, які здійснювались в Україні до реформи системи публічних закупівель. Під терміном «публічні закупівлі» розуміють відкриті і публічні тендери, які повинні стати реальністю після реформи. Хоча, в законодавчому полі поняття «державні закупівлі», яке було визначено в Законі України «Про здійснення державних закупівель» від 10 квітня 2014 року № 1197-VII і поняття «публічні закупівлі», дане в Законі України «Про публічні закупівлі» від 25 грудня 2015 року № 922-VIII є ідентичними та визначаються, як придбання замовником товарів, робіт і послуг у порядку, встановленому цим Законом [5].

Основними ознаками публічних закупівель, що характеризують їх та визначають особливості даної дефініції є:

- нормативна урегульованість – це порядок здійснення публічних закупівель, який чітко регламентований законодавством України і передбачає юридичну відповідальність у випадку його порушення;
- цільове використання коштів – замовники мають право здійснювати закупівлі виключно відповідно до бюджетних призначень і на виконання тих соціально значущих завдань, які на них покладені;

– конкурсний характер – замовники зобов’язані здійснювати закупівлі на конкурсній та прозорій основі без будь-яких проявів дискримінації;

– економічна доцільність – замовники мають обрати того з учасників закупівель, що повністю відповідає заявленим кваліфікаційним критеріям та запропонував найнижчу ціну за свої товари, роботи, послуги. Публічні закупівлі повинні забезпечити економію бюджетних коштів, а також недопущення корупції;

– інструмент економічної політики – за допомогою публічних закупівель та товарних інтервенцій держава формує рівень попиту та пропозиції на національному ринку тієї чи іншої продукції [6].

Важливість публічних закупівель у сучасній світовій та національній економіці важко переоцінити. Обсяги публічних закупівель становлять від 10 до 15% ВВП для розвинених країн світу і до 20% ВВП - для країн, що розвиваються. Крім цього, важливість публічних закупівель зумовлена спрямованістю їх на розв’язання економічних, соціальних та інших проблем, що стоять перед державою [1]. Публічні закупівлі забезпечують розвиток та функціонування стратегічних галузей економіки, охорони здоров’я, освіти, науки, культури, фізичної культури і спорту, охорони порядку, системи національної безпеки та ін. Надзвичайно важливо створити систему публічних закупівель з чітко визначеними цілями і засобами їх реалізації.

Список використаних джерел:

1. Мельников О. С. Особливості публічних закупівель як об’єкта державного регулювання економіки. *Теорія та практика державного управління*. 2016. № 1 (52). С. 1-7.

2. Бондаренко В. А., Пустова Н. О. Характеристика принципів адміністративних процедур публічних закупівель. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. 2016. №34. С. 150-162

3. Сошников А. О. Теоретичні засади здійснення публічних закупівель. *Часопис Київського університету права*. №3. 2015. С. 221-226.

4. Що таке державні/публічні закупівлі? URL: <http://prava-lyudyny.org/shho-take-derzhavni-publichni-zakupivli>

5. Про публічні закупівлі: Закон України від 25 грудня 2015 року № 922-VIII. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/922-19>

6. Оврамець Ю. О. Поняття та сутність «Публічні закупівлі» в адміністративному праві України. *Науковий вісник НУБіП України*. 2017. № 264 URL: <http://journals.nubip.edu.ua/index.php/Pravo/article/download/9261/8389>

Поліщук Антон Анатолійович

Завідувач сектору оперативного контролю-старший державний інспектор Державної екологічної інспекції у Волинській області

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЕКОЛОГІЧНОГО РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

В умовах суттєвої трансформації національної економіки, все більшого значення набувають екологічні зміни як чинник зростання економіки, що потребує регулювання з боку держави. Це проявляється перш за все у трансформації системи відносин, що охоплюють виробництво, розподіл, споживання, які будуються на засадах екологічно орієнтованого розвитку, підтримують збереження та відновлення довкілля та забезпечують мінімальний негативний вплив на нього за рахунок «озеленення» секторів національної економіки, створення «зелених» робочих місць та виробництва більш досконалих товарів і послуг. По-друге, екологічно орієнтована економіка дозволяє зменшити витратну частину валового внутрішнього продукту за рахунок зменшення його амортизаційної частини.

У значній мірі можна говорити про екологічну модернізацію національної економіки, в якій екологічне оподаткування відіграє важливе значення. Воно, у першу чергу, повинне зменшити негативний вплив економічної діяльності на